

Отписване на данъци по давност

Давността е изтичане на определен в закона срок, с което се прекратява възможността на държавата да предприеме принудително събиране на данъците. След изтичане на давностния срок за длъжника се поражда право на възражение срещу събирането на публичното вземане.

Данъчната давност е регламентирана в чл. 171 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Общата давност е 5 годишна съгласно първата алинея на чл. 171 ДОПК. Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение. Лихвите върху публични вземания се погасяват с изтичането на 3 години (чл.111 ЗЗД).

Общата погасителна давност може да бъде прекъсвана или спирана при определени обстоятелства.

Лихви върху лихви и лихви върху глоби не се дължат (чл. 175 от ДОПК).

Отписването на публични вземания, каквито са данъците, е уредено в чл. 173 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Вземанията се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите, предвидени със закон.

Отписването на данъци е фактическо действие на служител на данъчната администрация, в резултат на което в данъчно-осигурителната сметка на лицето се отбелязва, че вземането не е активно.

С новата разпоредба на ал.2 на чл. 173 ДОПК се предвиди, че публичните вземания се отписват служебно с изтичането на срока по чл. 171, ал.2 ДОПК. Служебно ще се отписват вземания, погасени с 10 годишна абсолютна давност. С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

С промяната на чл. 173 ДОПК се въведоха два режима за отписване на погасени по давност данъци:

Първият режим е за данъци, се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, ако обаче давността не е била спряна или прекъсната на някое от основанията, изброени в чл.172 ДОПК. За отписване на погасените с общата петгодишна давност данъци, задълженото лице е необходимо да направи изявление под формата на писмено възражение. Възражението е необходимо, защото общата давност не се прилага служебно. За извършеното отписване се съставя протокол съобразно правилата на чл.50 от ДОПК.

Вторият режим е за отписване на погасени с абсолютна десетгодишна давност данъци. В тези случаи не е необходимо възражение, тъй като в закона (чл.173, ал.2 ДОПК) изрично е указано, че погасените с десетгодишна давност задължения се отписват служебно.

Държавните публични вземания се отписват от НАП, а общинските- от съответната общинска служба по приходите. Общините са длъжни ежедневно по електронен път да изпращат на НАП информация за задълженията, плащанията и погасяванията на местни данъци и такси за всяко задължено лице по неговия ЕГН или ЕИК (чл.5а от Закона за местните данъци и такси).

Данъчната администрация няма да отписва задължения, които не са платени в петгодишен срок след като са станали изискуеми.

Посоченото по-горе не представлява юридическа консултация и авторът не носи отговорност за нейното приложение.

Авторът: Владимир Бронфенбренер е Адвокат и Собственик на MIB International Consulting Company – член на Двунационалната Търговска Камара България-Израел. За повече информация можете да се свържете с него директно:

vbronf@gmail.com, +359 - 2 - 8111411